

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/73/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412010439
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6412010439.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného M. G., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 6. septembra 2012, o sťažnosti obžalovaného, proti uzneseniu Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 22.08.2012, sp.zn. 3T 164/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného M. G. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 22.08.2012, sp.zn. 3T 164/2012 bolo rozhodnuté tak, že podľa § 79 ods. 2 Tr. por. súd obžalovaného M. G., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom O. U. č. XXX, tohto času vo výkone väzby v Q. MS SR N. N. ponecháva vo väzbe.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal ústne do zápisnice sťažnosť obžalovaný ako aj jeho obhajca, ktorú však písomne do dňa odvolacieho súdu, rozhodujúceho o sťažnosti, neodôvodnili.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti, preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nebola dôvodne podaná, pretože zo spisového materiálu nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jeho prepustenie z väzby na slobodu.

Obžalovaný M. G. bol uznesením Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 22.03.2012, sp.zn. 0Tp 62/12 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.04.2012, sp.zn. 2Tpo 17/2012 podľa § 72 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. vzatý do väzby, ktorá začala plynúť dňa 20.03.2012 o 16.40 hod. a vykonáva sa v Q. na výkon väzby MS SR v N. N..

V súčasnom štádiu trestného konania doposiaľ zabezpečené dôkazy nasvedčujú o dôvodnosti trestného stíhania, ktoré je proti nemu vedené, pričom u neho aj naďalej pretrváva dôvodná obava v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., teda, že po prepustení z väzby na slobodu bude pokračovať v trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o dôvodnú obavu z pokračovania v trestnej činnosti v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., táto u obžalovaného preukázateľne vyplýva najmä z obsahu výpovedí svedkov - rodinných príslušníkov z prípravného konania ako aj z hlavného pojednávania, kde predovšetkým jeho mladistvý syn, poškodený H. G. potvrdil skutočnosti, uvedené v obžalobe, teda, že dňa 20.03.2012 sa mal obžalovaný mu vyhrážať zabitím, resp. zastrelením a mal aj imitovať skutočnosť, že má v ruke zbraň.

Aj keď obžalovaný tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní protiprávnosť svojho konania rozhodne popieral, z obsahu výpovedí vyššie uvedeného svedka možno sa dôvodne obávať toho, že v prípade prepustenia obžalovaného z väzby na slobodu, by mohol pokračovať v trestnej činnosti. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na kriminálnu minulosť obžalovaného, a to najmä na trestný rozkaz, vydaný Okresným súdom v Žiari nad Hronom dňa 10.03.2011, sp.zn. 2T 21/2011, ktorý sa stal právoplatným dňom 26.03.2011 a ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý trest vykonal 15.06.2011 a ktorým protiprávnym konaním v podstate ohrozoval tie isté osoby, ako v tomto prípade. Okrem toho je nutné tiež poukázať aj na tú skutočnosť, že zo správy P. úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy v R. nad C. zo dňa 25.04.2012 vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát priestupkovo postihnutý, a to v roku 2010 a v roku 2011 za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zák. SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pričom v obidvoch prípadoch sa mal obvinený dopustiť protiprávneho konania aj voči svojmu synovi H. G..

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd dospel k záveru, že dôvody preventívnej väzby u obžalovaného sa nezmenili a trvajú aj v súčasnom štádiu trestného konania.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť obžalovaného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.